

教育部《全日制义务教育语文新课程标准》推荐书目

我爱经典系列 早教名师指导版

红楼梦 节选

最具经典适合儿童无障碍阅读的注音读本

中国最具文学成就的不可逾越的古典章回体小说的巅峰之作。民国才女张爱玲

曾言：“人生有三恨：一恨海棠无香；二恨鲥鱼多刺；三恨红楼未完。”

孔燕萍 早教协会会长指导编写

Wuhan University Press
武汉大学出版社

儿童彩色注音版
赠送学习卡

我爱经典系列 早教名师指导版

红楼梦 节选

Wuhan University Press
武汉大学出版社

图书在版编目(CIP)数据

红楼梦：节选 / 于清峰主编. — 武汉：武汉大学出版社，2015.6 (2015.8
第2次印刷)

(我爱经典系列)

ISBN 978-7-307-15764-4

I. 红… II. 于… III. 故事课—学前教育—教学参考资料 IV. G613.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2015) 第 103155 号

责任编辑：刘延姣 责任校对：赵琳 版式设计：童趣童乐工作室

出 版：武汉大学出版社 (430072 武昌 珞珈山)

(电子邮件：cbs22@whu.edu.cn 网址：www.wdp.com.cn)

印 刷：北京恒石彩印印刷有限公司

开 本：889×1194 1/24

印 张：4

字 数：18 千字

版 次：2015 年 6 月第 1 版

2015 年 8 月第 2 次印刷

ISBN 978-7-307-15764-4

定 价：13.80 元

版权所有，不得翻印；凡购我社的图书，如有质量问题，请与当地图书销售部门联系调换。

我爱经典系列 早教名师指导版

红楼梦 节选

Wuhan University Press
武汉大学出版社

前言

《我爱经典系列》图书涵盖了童话故事、传统国学、经典名著、学前启蒙、百科知识等内容。童话故事为孩子展现出一个真、善、美的世界，引领他们放飞想象的翅膀；国学类集合了传统国学中的精粹，讲述了历史沉淀下来的古老的智慧；四大名著选取了精彩章节，用通俗易懂的语言帮助孩子感受古典文学的魅力；知识类帮助孩子轻松面对幼小衔接；百科类带领孩子尽情地感受世界……

希望这套丛书可以带给孩子一份温暖，一份快乐，一份引导，让孩子去发现生活中不同寻常的美好，绽放出人生最美的光芒。

目 录

木石前盟	05
宝黛初会	10
雨村断案	16

元春省亲	21
袭人劝主	30
黛玉葬花	37

宝玉砸玉 44

宝玉挨打 53

结社吟诗 62

宝玉发疯 67

宝玉丢玉 74

黛玉焚诗 82

宝玉出家 88

mù shí qián méng
木石前盟

《红楼梦》主要讲述的是贾、史、王、薛“四大家族”中荣府贾家的故事。贾雨村和冷子兴的谈话其实是对贾家家庭成员和人物关系的介绍，我们由此可以了解到贾府的哪些情况呢？

sū zhōu chéng chāng mén wài rén qīng xiàng nèi yǒu gè gǔ miào yīn qí xíng zhuàng hěn xiàng hú lu bèi chēng wéi
苏州城阊门外仁清巷内有个古庙，因其形状很像葫芦，被称为
hú lu miào miào páng biān zhù zhe zhēn shì yǐn yì jiā
葫芦庙。庙旁边住着甄士隐一家。

zhè tiān zhēn shì yǐn dú shū shí shuì zháo le mèng jiàn yī wèi sēng rén duì tā shuō zài xī fāng líng hé
这天，甄士隐读书时睡着了，梦见一位僧人对他说：“在西方灵河
àn shàng yǒu yī zhū jiàng zhū cǎo yīn dé dào chì xiá gōng shén yīng shì zhě yòng gān lù jiāo guàn yòu dé tiān dì zhī
岸上有一株绛珠草，因得到赤瑕宫神瑛侍者用甘露浇灌，又得天地之
jīng huá xiū chéng nǚ tǐ hòu lái shén yīng shì zhě yì yù xià fán jiàng zhū xiān zǐ dé
精华，修成女体。后来，神瑛侍者意欲下凡。绛珠仙子得
zhī zhí yì suí wǎng yào jiāng píng shēng yǎn lèi xiàn chū huán shì zhě qián shì qíng
知，执意随往，要将平生眼泪献出，还侍者前世情
zhài 债。”讲到这里，僧人终止了讲述。

zhēn shì yǐn wèn èr xiān zhuǎn shì hòu de qíng kuàng sēng rén
甄士隐问二仙转世后的情况，僧人
shuō tiān jī bù kě xiè lòu shuō bà chéng yún fēi shēng
说：“天机不可泄露。”说罢乘云飞升

ér qù suí hòu yì shēng pī lì bǎ zhēn shì yǐn jīng xǐng zhēn shì yǐn zhèng zuò zài nà er fā dāi hū rán
而去。随后，一声霹雳把甄士隐惊醒。甄士隐正坐在那儿发呆，忽然
kàn jiàn hú lu miào zhōng jū de qióng rú jiǎ yǔ cūn xiàng tā shū fáng zǒu lái zhēn shì yǐn yǔ jiǎ yǔ cūn xié shǒu
看见葫芦庙中寄居的穷儒贾雨村向他书房走来。甄士隐与贾雨村携手
lái dào shū zhuō qián zuò xià huàn xiǎo tóng xiàn shàng chá lái èr rén gāng shuō le jǐ jù huà hū rán xià rén lái
来到书桌前坐下，唤小童献上茶来。二人刚说了几句话，忽然下人来
bào yán lǎo yé lái fǎng zhēn shì yǐn xiàng jiǎ yǔ cūn gào zuì hòu jù gǎn wǎng qián tīng qù le
报：“严老爷来访。”甄士隐向贾雨村告罪后，就赶往前厅去了。

zhèng dāng jiǎ yǔ cūn kàn shū shí tīng dào chuāng wài yǒu nǚ zǐ ké sù shēng yǔ cūn xún shēng kàn qù jiàn
正当贾雨村看书时，听到窗外有女子咳嗽声，雨村循声看去，见
yā huan zài nà lǐ zhāi huā yǔ cūn bù yóu kàn de liǎng yǎn fā zhí zhè yā huan míng jiào jiāo xìng zhāi le huā
丫鬟在那里摘花。雨村不由看得两眼发直。这丫鬟名叫娇杏，摘了花
zhèng yù zǒu shí jiàn yǒu rén zhàn zài chuāng nèi bù miǎn huí tóu wàng le yì yǎn yǔ cūn zhī dào zhè jiāo xìng huì
正欲走时，见有人站在窗内，不免回头望了一眼，雨村只道这娇杏慧
yǎn shí yīng xióng xīn zhōng kuáng xǐ
眼识英雄，心中狂喜。

zhōng qiū jiā jié zhēn shì yǐn yòu yāo yǔ cūn dào jiā zhōng yí jù èr rén yuè hè xìng zhì
中秋佳节，甄士隐又邀雨村到家中一聚。二人越喝兴致
yuè nóng hòu jiàn jiàn de yǔ cūn yǐ yǒu bā fēn zuì yì yǎng tóu cháng tàn bǎ zì jǐ náng
越浓厚，渐渐地，雨村已有八分醉意，仰头长叹，把自己囊
zhōng xiū sè wú qián shàng lù gǎn kǎo de zāo yù qīng sù yì fān shì yǐn bù děng yǔ cūn zài
中羞涩，无钱上路赶考的遭遇倾诉一番。士隐不等雨村再
shuō jiù mìng rén qǔ lái jīn yín děng wù sòng yǔ yǔ cūn yǔ
说，就命人取来金银等物送与雨村。雨
cūn xiè guò shì yǐn lái rì biàn fù jīng gǎn kǎo qù le
村谢过士隐。来日，便赴京赶考去了。
qiū qù dōng lái yuán xiāo jiā jié yòu dào le shì yǐn
秋去冬来，元宵佳节又到了。士隐

mìng jiā rén huò qǐ bào zhe xiǎo nǚ yīng lián qù kàn shè huǒ huā dēng bù xiǎng yīng lián què nòng diū le huò qǐ táo
命家人霍启抱着小女英莲去看社火花灯。不想，英莲却弄丢了。霍启逃
dào wài xiāng qù le shì yīn fū fù pài rén sì chù xún mì háo wú jié guǒ méi xiǎng dào sān yuè shí wǔ rì nà
到外乡去了。士隐夫妇派人四处寻觅，毫无结果。没想到三月十五日那
tiān hú lu miào de hé shang zhá gòng shí dǎo zhì shī huǒ shǐ zhěng tiáo jiē shāo de rú huǒ yàn shān yì bān
天，葫芦庙的和尚炸供时，导致失火，使整条街烧得如火焰山一般，
zhēn jiā yě shāo chéng le yì duī huī jìn zhēn shì yīn zhǐ hǎo dài qī zī hé yā huan tóu bèn tā yuè fù fēng sù qù
甄家也烧成了一堆灰烬。甄士隐只好带妻子和丫鬟投奔他岳父封肃去
le dào yuè fù jiā yòu tīng le bù shǎo bào yuàn de huà zuì hòu suí yí gè dào rén piāo rán ér qù
了。到岳父家，又听了不少抱怨的话，最后随一个道人飘然而去。

zhè yì tiān zhēn jiā yā huan jiāo xìng zài mén qián mǎi xiàn shí pèng jiàn běn fǔ xīn shēng tài yé de dà jiào cóng
这一天甄家丫鬟娇杏在门前买线时，碰见本府新升太爷的大轿从
mén qián jīng guò jiù zài zhè tiān wǎn shang tā tīng dào nà xiē gōng chāi bǎ fēng sù dài dào le fǔ yā yuán lái
门前经过。就在这天晚上，她听到那些公差把封肃带到了府衙。原来
xīn tài yé shì jiǎ yǔ cūn tā nà nián shòu zhēn shì yīn zī zhù kǎo zhòng le jìn shì xiàn yǐ róng shēng běn fǔ
新太爷是贾雨村，他那年受甄士隐资助，考中了进士，现已荣升本府
zhī fǔ
知府。

dì èr tiān qīng zǎo jiǎ yǔ cūn pài rén sòng lái le liǎng xiāng yín
第二天清早，贾雨村派人送来了两箱银
zi sì pǐ jīn duàn dá xiè zhēn jiā niáng zǐ hái yán míng yào qū
子、四匹锦缎，答谢甄家娘子；还言明要娶
jiāo xìng zuò èr fáng fēng sù bú yì yuè hū dàng rì
娇杏做二房。封肃不亦乐乎，当日
jiù yòng yì chéng xiǎo jiào bǎ jiāo xìng sòng jìn fǔ lǐ
就用一乘小轿把娇杏送进府里。
jiǎ yǔ cūn yòu zèng gěi le fēng sù hé zhēn jiā niáng zǐ
贾雨村又赠给了封肃和甄家娘子

xǔ duō jīn yín cái wù bìng zhǔ fù zhēn jiā niáng zǐ bǎo zhòng shēn tǐ děng zhǎo dào nǚ ér hòu yǔ zhī tuán jù
许多金银财物，并嘱咐甄家娘子保重身体，等找到女儿后与之团聚。

jiǎ yǔ cūn shàng rèn yǐ hòu miǎo shì shàng sī yòu yǒu xiē tān lán de máo bìng shàng xià guān yuán duì tā
贾雨村上任以后，藐视上司，又有些贪婪的毛病。上下官员对他
dōu hěn bù mǎn rèn zhí bù zú yì nián jiù bèi gé zhí chá bàn le jiǎ yǔ cūn bǎ jiā xiǎo sòng dào yuán jí ān pái
都很不满，任职不足一年就被革职查办了。贾雨村把家小送到原籍安排
tuǒ dàng zì jǐ yóu lǎn gè dì de míng shèng gǔ jì qù le dào le yáng zhōu dì dài péng you tuī jiàn tā zuò le
妥当，自己游览各地的名胜古迹去了。到了扬州地带，朋友推荐他做了
yáng zhōu yán zhèng nǚ ér de jiā tíng jiào shī zhè yáng zhōu yán zhèng xìng lín míng hǎi zì rú hǎi chū shēng zài míng
扬州盐政女儿的家庭教师。这扬州盐政姓林名海，字如海，出生在名
mén wàng zú xī xià zhǐ yǒu qī zǐ jiǎ shì de nǚ ér míng jiào dài yù bú liào dài yù zhī mǔ jiǎ shì yí bìng
门望族，膝下只有妻子贾氏的女儿，名叫黛玉。不料黛玉之母贾氏一病
ér zhōng yīn dài yù shǒu sāng jìn xiào biàn zhōng zhǐ le xué yè
而终。因黛玉守丧尽孝，便终止了学业。

jiǎ yǔ cūn xián jū wú liáo jiù lái dào le yí gè jiǔ
贾雨村闲居无聊，就来到了一个酒
diàn yù dào zài jīng dū lǐ xiāng shí de péng you gǔ dòng
店。遇到在京都里相识的朋友——古董
shāng rén lěng zǐ xīng yǐn jiǔ jiān lěng zǐ xīng bǎ jīng chéng jiǎ jiā
商人冷子兴。饮酒间，冷子兴把京城贾家
jiǎng le yí fān yòu shuō dào shuō dào jiǎ jiā lǎo yé de cì
讲了一番，又说道：“说到贾家老爷的次
zǐ jiǎ bǎo yù kě jiù yǒu qí wén le tā gāng yí jiàng shēng zuǐ li
子贾宝玉可就有奇闻了，他刚一降生，嘴里
jiù xián zhe yí kuài wǔ cǎi jīng yíng de yù shí yù shí shàng kè yǒu xǔ duō
就衔着一块五彩晶莹的玉石。玉石上刻有许多
wén zì zhè jiù shì tā míng jiào bǎo yù de yuán yīn zài bǎo yù zhōu suì shí jiǎ
文字，这就是他名叫宝玉的原因。在宝玉周岁时，贾

zhèng yào shì shì tā jiāng lái de zhì xiàng jiù bǎ shū yìn jīn yín zhū bǎo dēng wù pǐn bǎi le wú shù rèn tā
政要试试他将来的志向，就把书、印、金银珠宝等物品摆了无数，任他
zhuā qǔ méi xiǎng dào tā yí gài bú yào shēn shǒu zhǐ zhuā zhǐ fēn chāi huán jiǎ zhèng dà nù shuō jiāng
抓取，没想到他一概不要，伸手只抓脂粉、钗环。贾政大怒说：‘将
lái bú guò shì gè jiǔ sè zhī tú bà le yīn cǐ xīn zhōng dà wéi bú kuài dàn nà tài fū rén shǐ lǎo tài
来不过是个酒色之徒罢了。’因此心中大为不快。但那太夫人史老太
jūn què hái shì bǎ bǎo yù kàn zuò bǎo bèi yí yàng rú jīn zhè bǎo yù yǐ jīng qī bā suì le suī rán yǒu xiē táo
君却还是把宝玉看做宝贝一样。如今这宝玉已经七八岁了，虽然有些淘
qì què yě yì cháng cōng míng tā píng jià qǐ nán hái er nǚ hái er lái jiàn jiě yě fēi cháng qí tè tā
气，却也异常聪明，他评价起男孩儿、女孩儿来见解也非常奇特，他
shuō nǚ hái er shì shuǐ zuò de gǔ ròu wǒ jiàn le jiù jué de qīng shuǎng nán hái er shì ní zuò de gǔ
说：‘女孩儿是水做的骨肉，我见了就觉得清爽；男孩儿是泥做的骨
ròu wǒ jiàn le jiù jué de zhuō chòu nǐ shuō hǎo xiào bù hǎo xiào
肉，我见了就觉得浊臭。’你说好笑不好笑？”

jiǎ yǔ cūn yáo tóu shuō nà kě wèi bì a lěng zǐ xīng dào
贾雨村摇头说：“那可未必啊！”冷子兴道：

xiān sheng shuō de yǒu lǐ róng guó fǔ nèi de jǐ gè nǚ ér biàn dōu bú cuò dà
“先生说得有理，荣国府内的几个女儿便都不错，大
xiǎo jiě míng jiào yuán chūn rù gōng zuò le nǚ shǐ èr xiǎo jiě míng jiào yíng chūn
小姐名叫元春，入宫做了女史；二小姐名叫迎春；
sān xiǎo jiě míng jiào tàn chūn sì xiǎo jiě míng jiào xī chūn tā men yí gè
三小姐名叫探春；四小姐名叫惜春。她们一个
gè dōu chēng de shàng chū lèi bá cǎi
个都称得上出类拔萃。”

liǎng rén yòu shuō le yí huì er huà jiàn tiān sè yǐ
两人又说了一会儿话，见天色已

wǎn qǐ shēn suàn wán zhàng cháo chéng lǐ zǒu qù
晚，起身算完账朝城里走去。

第二回

bǎo dài chū huì

宝黛初会

林黛玉初进贾府，这个封建大家族将给她留下什么样的印象，又将给她带来什么样的影响呢？宝玉和黛玉初次相见，能否因似曾相识而相见恨晚呢？

zhèngdāng jiǎ yǔ cūn hé lěng zǐ xīng yào lí kāi jiǔ diàn de shí hòu tā men yòu yù dào bèi gé zhí de zhāng
正当贾雨村和冷子兴要离开酒店的时候，他们又遇到被革职的张

rú guī dé zhī cháo tíng zhǔn zòu le chóng xīn rèn yòng jiù rì guānyuán de xiāo xī
如圭，得知朝廷准奏了重新任用旧日官员的消息。

dì èr tiān yǔ cūn miàn jiàn lín rú hǎi tán dào cháo tíng yào chóng xīn qǐ yòng jiù rì
第二天，雨村面见林如海，谈到朝廷要重新起用旧日

guānyuán de shì qing lín rú hǎi shuō wǒ yuè mǔ kǎo lǜ dào xiǎo nǚ dài yù wú rén zhào gù
官员的事情。林如海说：“我岳母考虑到小女黛玉无人照顾

jiào yù tè yì pài rén qián lái jiē tā yù cǐ jī huì wǒ dāng jìn lì tú bào jí kè
教育，特意派人前来接她。遇此机会，我当尽力图报，即刻

xiū shū yì fēng tuō nèi xiōng jiǎ zhèngchéng quán nǐ fù zhí yí shì
修书一封，托内兄贾政成全你复职一事。”

yǔ cūn tīng hòu lián lián dào xiè cì rì lín dài yù biàn tóng jiǎ yǔ
雨村听后连连道谢。次日林黛玉便同贾雨

cūn yì tóng zuò chuán lái dào jīng chéng dào jīng hòu qì chuán dēng àn lái
村一同坐船来到京城，到京后弃船登岸，来

dào róng guó fǔ
到荣国府。

yǔ cūn bǎ lín rú hǎi de shū xìn jiāo gěi jiǎ zhèng jiǎ zhèng kàn le mèi fu de jǔ jiàn xìn biàn zòu míng
雨村把林如海的书信交给贾政，贾政看了妹夫的举荐信，便奏明

huáng shàng wèi tā móu le gè jīn líng yìng tiān fǔ zhī fǔ de zhí wèi
皇上，为他谋了个金陵应天府知府的职位。

zài shuō lín dài yù qì chuán dēng àn hòu yòu xíng le hǎo cháng shí jiān dài yù kàn jiàn yì jiā yǒu sān shàn
再说林黛玉弃船登岸后，又行了好长时间，黛玉看见一家有三扇
shòu tóu dà mén biǎn shàng xiě zhe chī zào níng guó fǔ wǔ gè dà zì sān sì gè pú rén fú zhe dài yù xià
兽头大门，匾上写着“敕造宁国府”五个大字。三四个仆人扶着黛玉下
jiào yòu chuān guò jǐ zuò tīng táng cái lái dào jiǎ mǔ fáng zhōng
轿，又穿过几座厅堂，才来到贾母房中。

dài yù yí jìn wū biàn kàn jiàn liǎng gè yā huan chán zhe yí wèi mǎn tóu yín fà de lǎo tài tai yíng le shàng
黛玉一进屋，便看见两个丫鬟搀着一位满头银发的老太太迎了上
lái dài yù zhī dào shì wài zǔ mǔ zhèng yào xià bài shí zǎo bèi wài zǔ mǔ lōu rù huái lǐ xīn
来。黛玉知道是外祖母，正要下拜时，早被外祖母搂入怀里，心

gān bǎo bèi de jiào zhe dà kū qǐ lái dài yù yě kū gè bù tíng zhòng rén màn màn quàn zhù dài yù
肝宝贝地叫着大哭起来。黛玉也哭个不停。众人慢慢劝住，黛玉

zhè cái guì bài le wài zǔ mǔ wài zǔ mǔ wèi dài yù yī yī yǐn jiàn le zhòng
这才跪拜了外祖母。外祖母为黛玉一一引见了众

rén dà jiā jiàn dài yù nián líng suī xiǎo dàn yán tán jǔ zhǐ wén yǎ hěn zhāo
人。大家见黛玉年龄虽小，但言谈举止文雅，很招

rén xǐ ài zhǐ shì shēn tǐ dān bó xiǎn de yǒu xiē ruò bù jīn fēng
人喜爱，只是身体单薄，显得有些弱不禁风。

zhèng dāng zhòng rén xún wèn dài yù chī hé yào wù shí zhī tīng jiàn hòu yuàn
正当众人询问黛玉吃何药物时，只听见后院

yǒu rén gāo shēng xiào zhe shuō wǒ lái wǎn le méi néng yíng jiē yuǎn fāng
有人高声笑着说：“我来晚了，没能迎接远方

kè rén!
客人！”

huà yīn gāng luò wū nèi de yā huán pó zǐ men yí gè gè dōu gōng jīng yán sù zhěngzhěng qí qí de
话音刚落，屋内的丫鬟婆子们，一个个都恭敬严肃，整整齐齐地

zhàn hǎo lián dà qì dōu bù gǎn chū dài yù jiàn cǐ guāng jǐng xīn zhōng zhèng yí huò lái zhě shì shéi zhī jiàn
站好，连大气都不敢出。黛玉见此光景，心中正疑惑来者是谁，只见

yí qún yā huán pó zǐ cù yōng zhe yí gè nǚ zǐ cóng hòu fāng mén jìn lái cǐ rén hún shēn shàng xià cǎi xiù huī
一群丫鬟婆子簇拥着一个女子，从后方门进来。此人浑身上下彩绣辉

huáng mào ruò shén fēi měi sì xiān nǚ yì shuāng dān fèng yǎn liǎng wān liǔ yè méi méi shāo diào qǐ shēn
煌，貌若神妃，美似仙女。一双丹凤眼，两弯柳叶眉，眉梢吊起，身

cái miáo tiáo tǐ tài fēng sāo fěn miàn hán chūn wēi hóng chún dài xiào yì
材苗条，体态风骚，粉面含春威，红唇带笑意。

dài yù lián máng qǐ shēn jiē jiàn jiǎ mǔ xiào zhe gào su dài yù shuō tā jiù shì
黛玉连忙起身接见，贾母笑着告诉黛玉说：“她就是

wǒ men zhè er chū le míng de fēng là zǐ shì nǐ jiǎ lián èr gē de xī fu jiào
我们这儿出了名的‘凤辣子’，是你贾琏二哥的媳妇，叫

tā lián èr sāo zǐ ba ”
她琏二嫂子吧。”

zhè wáng xī fēng wǎn zhe dài yù de shǒu shàngshàng xià xià zǐ zǐ xì xì de
这王熙凤挽着黛玉的手，上上下下、仔仔细细地

dǎ liang le yì fān xiào zhe shuō méi xiǎng dào shì shàng jǐng yǒu zhè me jùn xiù de
打量了一番，笑着说：“没想到世上竟有这么俊秀的

rén wǒ jīn er cái suàn shì jiàn shì le zhè tōng shēn shàng xià de qì pài
人，我今儿才算是见识了。这通身上下的气派，

jìng yì diǎn er yě bú xiàng lǎo zǔ zōng de wài sūn nǚ dào xiàng shì qīn sūn
竟一点儿也不像老祖宗的外孙女，倒像是亲孙

nǚ ” shuō wán tā yòu lā zhù dài yù de shǒu wèn le yì xiē suǒ shì
女。”说完她又拉住黛玉的手，问了一些琐事，

zhuǎn shēn yòu fēn fù pó zǐ men ān pái zhù sù
转身又吩咐婆子们安排住宿。

shuō huà jiān yā huan yǐ bǎi hǎo le chá guǒ wáng xī fèng qīn zì wèi dài yù pěng chá sòng guǒ hē wán chá
说话间丫鬟已摆好了茶果。王熙凤亲自为黛玉捧茶送果。喝完茶

hòu dà jiù mǔ xíng fū rén lǐng dài yù qù bài jiàn dà jiù fù jiǎ shè zhī hòu dài yù yòu lái dào èr jiù fù jiǎ
后，大舅母邢夫人领黛玉去拜见大舅父贾赦。之后黛玉又来到二舅父贾

zhèng chù èr jiù mǔ wáng fū rén duì dài yù shuō nǐ de sān gè jiě jie dōu hěn hǎo yǐ hòu nǐ men kě
政处，二舅母王夫人对黛玉说：“你的三个姐姐都很好，以后你们可

yǐ zài yì qǐ dú shū shí zì xué zhēn xiàn yì qǐ shuō xiào wán shuā dàn wǒ yǒu yí gè ài chuāng huò de ér
以在一起读书识字、学针线，一起说笑玩耍。但我有一个爱闯祸的儿

zi jiā li rén dōu guǎn tā jiào hùn shì mó wáng nǐ zhè xiē jiě mèi men dōu bù gǎn
子，家里人都管他叫‘混世魔王’，你这些姐妹们都不敢

zhān rǎ tā nǐ yǐ hòu shǎo lǐ huì tā bú yào hé tā yì bān jiàn shì
沾惹他，你以后少理会他，不要和他一般见识。”

dài yù yě céng jīng tīng mǔ qīn shuō guò zhè wèi biǎo xiōng xìng qíng wán liè jiù dā yìng le
黛玉也曾经听母亲说过这位表兄性情顽劣，就答应了

jiù mǔ de huà suí hòu wáng fū rén dài dài yù zài jiǎ mǔ yuàn zhōng yòng guò cān hòu yā huan
舅母的话。随后，王夫人带黛玉在贾母院中用过餐后，丫鬟

shuō bǎo yù huí lái le
说宝玉回来了。

dài yù xīn zhōng zhèng gāi xiǎng zhe zhǐ jiàn jìn lái yí wèi yīng jùn shào nián chuān dài dǎ bàn gāo guì
黛玉心中正猜想着，只见进来一位英俊少年，穿戴打扮高贵

huá lì méi qīng mù xiù xiàng shàng yǒu yí tiáo wǔ cǎi sī tāo jì zhe yí kuài měi yù qí jīng shén qì
华丽，眉清目秀，项上有一条五彩丝绦，系着一块美玉，其精神气

zhì fēi fán rén kě bǐ wǎn rú xiān tóng zhuǎn shì yì bān dài yù jué de cǐ rén sì céng xiāng shí
质，非凡人可比，宛如仙童转世一般。黛玉觉得此人似曾相识。

bǎo yù xiàng zǔ mǔ mǔ qīn qīng ān hòu jiàn duō le yí gè jiě mèi jiù liào dìng shì gū mā zhī
宝玉向祖母、母亲请安后，见多了一个姐妹，就料定是姑妈之

nǚ gǎn kuài guò lái qǐ shǒu xíng lǐ lǐ bì tái tóu zhǐ jiàn dài yù liǎng wān juàn yān méi yí shuāng hán
女，赶快过来起手行礼。礼毕抬头，只见黛玉两弯眉烟眉，一双含

qíng mù jì sì tiān xiān xià fán yòu sì xī shī zhuǎn shì kàn bà xiào zhe shuō zhè ge mèi mei wǒ hǎo
情目，既似天仙下凡，又似西施转世。看罢，笑着说：“这个妹妹我好
xiàng céng jīng jiàn guò
像曾经见过。”

jiǎ mǔ shuō yòu shuō hú huà nǐ shén me shí hou jiàn guò tā
贾母说：“又说胡话，你什么时候见过她？”

bǎo yù yòu shuō suī méi jiàn guò què kàn zhe miàn shàn xīn lǐ jué de jiù xiàng jiù xiāng shí yí yàng
宝玉又说：“虽没见过，却看着面善，心里觉得就像旧相识一样，

jīn tiān zhǐ dāng shì jiǔ bié chóng féng
今天只当是久别重逢。”

bǎo yù yòu wèn dào mèi mei kě yǒu biǎo zì dài yù shuō méi yǒu bǎo yù xiào zhe
宝玉又问道：“妹妹可有表字？”黛玉说：“没有。”宝玉笑着

shuō wǒ sòng gěi mèi mei yí gè miào zì nǐ kàn jiào pín pín rú hé
说：“我送给妹妹一个妙字，你看叫‘颦颦’如何？”

tān chūn wèn zhè míng zì chū zì shén me diǎn gù bǎo yù jiě shì shuō gǔ jīn rén wù tōng
探春问这名字出自什么典故。宝玉解释说：“《古今人物通

kǎo shàng shuō xī fāng yǒu shí míng dài kě dài huà méi zhī mò zhè lín mèi mei
考》上说：‘西方有石名黛，可代画眉之墨。’这林妹妹

méi jiān ruò cù suǒ yǐ yòng zhè liǎng gè zì nán dào bù hǎo ma
眉尖若蹙，所以用这两个字，难道不好吗？”

shuō wán bǎo yù yòu wèn dài yù mèi mei yǒu méi yǒu yù
说完宝玉又问黛玉：“妹妹有没有玉？”

dài yù huí dá shuō méi yǒu gē ge zhè yù shì jiàn hǎn jiàn de bǎo
黛玉回答说：“没有，哥哥这玉是件罕见的宝

wù zěn me néng rén rén dōu yǒu ne
物，怎么能人人都有呢？”

bǎo yù tīng le dùn shí fā qǐ chí kuáng bìng lái zhāi xià nà kuài
宝玉听了顿时发起痴狂病来，摘下那块

